

РЕШЕНИЕ

№ 21475

гр. София, 28.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **6456** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба, подадена от Г. К. В., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], вход Б етаж 4, апартамент 44, против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 24-433332-002241/25.04.2024 година на полицейски инспектор при Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка "временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца", с правно основание чл. 171, т. 1, б. Б от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

В жалбата се сочи, че заповедта е издадена при съществени процесуални нарушения и несъответствия със закона. В акта за установяване на административно нарушение и обжалваната заповед била сбъркана датата. Жалбоподателят бил спрял на проверка на 21 април 2024 година около 23:20 часа и е бил задържан със заповед за задържане на лице за срок от 24 часа от тази дата, като бил освободен на 22 април 2024 година. В акта и издадената заповед била посочена грешна дата на нарушението - 22 април 2024 година в 23:30, с което била нарушена разпоредбата на член 174, алинея 3 от ЗДвП. С това било нарушено правото на защита на лицето. В заповедта липсвали и мотиви.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, твърди, че наложената ПАМ е незаконосъобразна, постановена при неспазване на

процесуалноправните норми, при липса на необходими реквизити. Моли съда да отмени наложената ПАМ. Претендира разноски.

Ответникът - редовно призован, не се явява и не се представлява.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Срещу жалбоподателя е издаден акт за установяване на административно нарушение № GA 1162166 от 22 април 2024 година от младша автоконтрольор при СДВР, отдел Пътна полиция - СДВР. В акта е описана следната фактическа обстановка: на 22.04.2024г. в 23:20 часа, по данни на свидетели–очевидци, в [населено място], по улица „1“, жалбоподателят управлявал лек автомобил „О. Astra“, сив на цвят, с регистрационен номер СВ 9778 ВЕ, собственост на М. Н. В., с посока на движение от [улица]към [улица], при парк Д. Б. и отказал да му бъде извършена проверка на употреба за употреба на алкохол с техническо средство - Алкотест Дрегер 7510, фабричен номер ARPM 0401, тариран до август 2024 година. Издаден бил талон за медицинско изследване номер 144229 за ВМА – С.. Водачът бил предупреден да не употребява алкохол преди да даде кръв и урина за изследване, бил сам в автомобила и бил уведомен за започване на производство по налагане на принудителна административна мярка.

Актът е съставен по докладна записка на екип от Пето РУ-СДВР, приложен към преписката. Допуснатото нарушение е квалифицирано по чл. 174,ал. 3, пр. 1 от ЗДвП - отказ от проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и неизпълнение на предписание за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и за вземане на биологични проби за химически лабораторни изследвания за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта.

Актът е съставен в присъствие на двама свидетели и е връчен на 22 април 2024 година. Въз основа на него е издадена обжалваната заповед за прилагане на принудителна административна мярка от 25 април 2024г.

В заповедта се сочи, че в [населено място], около 23:20, по [улица]жалбоподателят е управлявал лек автомобил „О. Astra“, сив на цвят, с номер С., собственост на М. Н. В., с посока на движение от [улица]към [улица]и при парк Д. Б. отказал да му бъде извършена проверка за алкохол с техническо средство - Алкотест Дрегер 7510, фабричен номер ARPM 0401, тариран до август 2024 година, за което е съставен акт GA 1162166 на 22 април 2024 година. Наложена е мярка по чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП – „временно отнемане свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса с отговорността но не повече от 18 месеца“. Заповедта е връчена на 05.06.2024г.

По делото е приложен също и съставения талон за медицинско изследване № 144229, в който е отразено че на жалбоподателя е издаден талон за извършване на проба в 02:20ч. на 22 април 2024-та година за ВМА, както и че началото на проверката е 21 април 2024г. от 23:30 часа.

Приложена е и протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и или наркотични вещества или техни аналози от д-р П. при МБАЛ ВМА, според който жалбоподателят е отказал да даде кръв и урина за изследване, както е отразена дата и час - на 21-ви Април 2024 година в 01:55 часа. Отразено е, че предварителна констатация за употреба на алкохол и/или наркотични вещества е извършена на 21 април 2024 година в 01:20 часа.

Приложена е и докладната записка, която е станала основание за издаване на

процесния акт по писмени данни, в която е посочено че около 23:20 часа на 21 април 2024 година полицаи при ПЕТО РУ-СДВР спрели за проверка жалбоподателя с лекия автомобил, както и че в 00:10 часа той е отказал да бъде тестван за алкохол и наркотични вещества, след което са били издадени акт, медицински талон и същият е бил съпроводен от полицаите до ВМА, където е отказал да даде проба за изследване. По делото е Приложено и наказателна постановление 24-32-010 036 от 14 май 2024 година, за нарушение по чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДВП. Описана е фактическа обстановка идентична с тази в акта за административно нарушение. И в наказателното постановление, както в акта е посочена датата на извършване на нарушението – 22.04.2024г. около 23:20 часа, когато по данни на очевидци жалбоподателят е управлявал МПС.

По делото е Приложено и копие от книгата за регистрация на лицата за медицински преглед по реда 51 от 2017 година, клиника „Спешна токсикология“ на ВМА, видно от която Г. К. В. е пристигнал на 21 април 2024 година и е отказал да даде кръв и урина за изследване.

Фактът че жалбоподателят е спрял за проверка на 21 април 2024 година се установява и от доклада за проверени лица и превозни средства на автопатрул 222 за 21 април 24 година.

Данни в тази насока са налице и в показанията на разпитания свидетел М..

По делото е приложена и справка- картон на водача, от която е видно, че на 22.04.2024г. спрямо него са издадени два акта – GA 1162165/22.04.2024г. за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДВП и процесния - GA 1162165/22.04.2024г. за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДВП. По тях са издадени две наказателни постановления – НП 24-4332-010035/14.05.2024г. и 24-4332-010035/14.05.2024г. И с двете на жалбоподателя са наложени административни наказания – глоба в размер на 2000лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, видно от входящия номер на подадената пред Административен съд - София град жалба, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен оргн. Това обстоятелства се установява от приетата по делото, като доказателство, Заповед № 513з - 9968 от 29.06.2020 г. на директора на СДВР относно преназначаването на длъжностното лице, Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г., с която са определени служителите на СДВР, които могат да налагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а" и т. 6 от ЗДВП, Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с която са определени структурите на МВР, които да осъществяват контрол по ЗДВП.

Съдът извърши преценка, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл.59, ал.2 от АПК, както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за предпоставките на чл.171, ал.1 т.1, б.Б от ЗДВП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена

форма, но доводите в жалбата за нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК са основателни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В заповедта липсва посочване на датата на извършване на деянието. Посочен е само час – 23:20 часа. Заповедта препраща към АУАН, в където е записано, че жалбоподателят е управлявал МПС на 22.04.2024г. в 23:20 часа. Съдът констатира съществено разминаване между тези данни за дата и час, посочени в ЗПАМ и в АУАН и доказателствата, на които те почиват. В акта към който заповедта препраща се сочи, че управлението на МПС е установено по данни на очевидци, описани в докладна записка. Тя е приложена по делото и в съдържанието ѝ е записана друга дата – 21.04.2024г. от 23:30 часа. Фактът, че жалбоподателят е спрял на 21.04.2024г., а не на 22.04.2024г. в 23:30 се потвърждава и от други документи – доклад за проверени лица и превозни средства. Противоречия за датата и часа са налице и в други доказателства. В талона за медицинско изследване е отразено, че жалбоподателят е отказал изследване за алкохол и наркотици на 22.04.2024г. в 02:20- часа, а в протокола за медицинско изследване на ВМА – на 21.04.224г. в 01:55 часа. Налице е съществена непълнота в изложението на конкретни фактически основания за издаване на ЗПАМ, както и противоречия в доказателствата, които не позволяват на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита, а на съда да осъществи контрол за наличието на материалноправните предпоставки за нейното издаване. Времето и мястото на извършване на действията, основание за прилагане на ЗПАМ, са съществен реквизит на административния акт, които се отнасят към пълноценното упражняване на правото на защита на засегнатото лице и при преценка компетентността на административния орган за издаване на оспорения акт към точно определен момент.

В рамките на производството, при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт, съдът намира, че тези обстоятелства не бяха установено безспорно и непротиворечиво - до степен да се установи съответствие между фактическите основания в оспорената заповед и действителното фактическо положение.

С оглед на изложеното съдът намира че оспорената ЗПАМ е незаконосъобразна – издадена при съществено нарушение на процесуалните правила и следва да бъде отменена.

При този изход на спора трябва да се уважи и направеното искане от оспорващия и да му се присъдят разноски в размер на 510лв. – 10лв. държавна такса и 500лв. адвокатско възнаграждение. В придружителното писмо, с което е представена преписката, е направено бланкетно възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е неоснователно. То е в минимален размер и съответства на фактическата и правна сложност на делото и участието на защитника.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд-София - град, Трето отделение, 78 - ми състав, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Г. К. В., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], вход

Б, етаж 4, апартамент 44, Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 24-4332-002241/25.04.2024 година на полицейски инспектор при Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка "временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца", с правно основание чл. 171, т. 1, б. Б от Закона за движение по пътищата (ЗДВП).

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. Г. К. В., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], вход Б, етаж 4, апартамент 44, разноски в размер на 510 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: